

тието си отъ 100 до 130 метра и дълбокъ отъ 10 до 20; единичкия напълно плавателенъ; — най-сегаѣ *Св. Георги* дълбокъ отъ 8 до 10 метра. Отстживането Добруджа на Румжния е напълно отстранило България отъ устията на Дунава.

На Българската погранична частъ, Дунава има слѣдующитѣ широчини: между Видинъ и Калафатъ 789 метра; между Никополь и Турну-Магурели, 675 метра, (въ врѣме на войната отъ 1877 тукъ се направи единъ мостъ отъ 120 понтонъ); между Свищовъ и Зимница, 780 метра; между Руссе и Гюргево, 900 метра; между Тутраканъ и Олтеница, 525 метра; между Браила и Галацъ, 600 метра.

Срѣдната му дълбочина между Желѣзнитѣ-Врата и Браила е отъ 4 до 7 метра. Отъ тукъ на долу тя е отъ 8 до 10 метра, нѣ има мѣста гдѣто тя е по-голяма и достига до 20 метра.

Бързината на течението отъ Желѣзнатѣ-Врата на долу е 1 метръ за секунда; въ прохода тя достига до 3 метра.

Привдването на водитѣ става презъ Май и първата половина на мѣсець Юний, когато се топкятъ снѣговетѣ, най-напредъ въ долната частъ на коритото, послѣ въ горната. Това трае отъ 4 до 6 седмици. На края на Юний наводненитѣ по-напредъ мѣста могатъ да се считатъ за сухи вече и проходими. По-слаби привдания и по-малотрайни ставатъ още есента отъ дъждоветѣ къмъ края на Октомврий или Ноемврий. Отъ началото на Септемврий до половина на Октомврий водата е плитка.

Зимъ ледоветѣ, които влѣче рѣката, постоянно сжхватъ плаванieto, при всичко че Дунава не замръзва цѣлъ всѣка година. Въ продължение на 40 години, отъ 1835 до 1875 г. е замръзналъ цѣлъ 32 пѣти, отъ които единъ пѣтъ въ Ноемврий, 19 въ Декемврий, 7 въ Януарий и 5 въ Февруарий.

По цѣлото българско-румжнско течение на Дунава нѣма още постоянно мостово съобщение. На нѣколко мѣста, параходи циркулиратъ отъ едната страна

(profond de 4 à 5 mètres), le plus septentrional, impropre à la navigation, celui de Soulina, large à son embouchure de 100 à 130 mètres et profond de 10 à 20; c'est le seul qui soit complètement navigable; enfin le bras de Saint-Georges, profond de 8 à 10 mètres. La cession de la Dobroudja à la Roumanie a complètement éloigné la frontière bulgare des bouches du Danube.

Dans la portion limitrophe de la Bulgarie, le Danube possède les largeurs suivantes: entre Vidin et Calafat, 780 mètres; entre Nicopoli et Turnu-Mongurele, 675 mètr. (pendant la guerre de 1877, on y jeta un pont formé de 120 pontons); entre Svischtov et Zimnitsa (roum. Zimnicea), 780 mètres; entre Roustchouk et Giurgevo, 900 mètr.; entre Touthakan et Ottenitsa, 525 m.; entre Braïla et Galatz, 600 mètres.

Sa profondeur entre les Port s-de-Fer et Braïla est en moyenne de 4 à 7 mètres. Au-dessous de ce point, elle est de 8 à 10 mètres, mais il y a des endroits où elle est beaucoup plus considérable et va jusqu'à 20 mètres.

La rapidité du courant, au-dessous des Portes-de-Fer, est de 1 mètre par seconde; dans le défilé, elle atteint 3 mètres.

Les plus hautes eaux ont lieu en mai et dans la première moitié de juin, au moment de la fonte des neiges, dans la partie inférieure du bassin d'abord, puis dans la partie supérieure; elles durent de 4 à 6 semaines. A la fin de juin, on peut considérer les terrains riverains précédemment submergés, comme devenus secs et praticables. Des inondations de moindre hauteur et de moindre durée ont encore lieu au moment des pluies d'automne, fin d'octobre ou novembre. Les plus basses eaux se présentent du commencement de septembre au milieu d'octobre.

Pendant l'hiver, les glaces que charrie le fleuve gênent toujours beaucoup la navigation, quoique le Danube ne se prenne pas entièrement tous les ans. Dans l'espace de 40 années, de 1835 à 1875, il a été complètement gelé 32 fois, dont une fois en novembre, 19 fois en décembre, 7 en janvier et 5 en février.

Sur tout le cours roumano-bulgare du Danube, il n'existe encore aucun passage fixe. En quelques endroits, des